

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1941/2021
26.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Саша Петровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Војислав Станарчић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2. 520/20 од 04.01.2021. године, у седници од 26.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2. 520/20 од 04.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2. 1648/19 од 27.08.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и тужени је обавезан да на име доприноса њеном издржавању плаћа месечно 26.000,00 динара почев од 20.11.2018. године, а доспеле неисплаћене рате да исплати одједном, чиме је измењена пресуда Основног суда у Крагујевцу П2. 186/15 од 11.03.2016. године у ставу првом изреке, преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2. 401/16 од 27.10.2016. године, док у осталом делу пресуда остаје на правној снази. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље да се тужени обавезе да доприноси њеном издржавању месечним износом већем од досуђеног из става првог изреке. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2. 520/20 од 04.01.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке одбачена је жалба тужиље у делу који се односи на став први изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињену пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је ћерка туженог, који је ранијом правноснажном пресудом обавезан да доприноси њеном издржавању износом од 20.000,00 динара месечно, а на терет мајке тужиле опредељен је допринос од 8.000,00 динара за издржавање заједничке ћерке. У време ранијег пресуђења, тужилца је била ученица средње школе и њене укупне потребе су биле опредељене на износ од 28.000,00 динара. Тужени је доприносио издржавању још двоје малолетне деце, у том периоду је купио стамбено-пословни простор у ... за износ од 109.500 евра од прихода зарађених у иностранству, а имао је приходе од 705 евра на име закупнине за пословни простор. Мајка тужиле је била повремено запослена и заједно са тужиљом је живела у кући свог супруга. У време подношења тужбе у овом предмету, околности на страни тужиле су се промениле, јер је самофинансирајући студент, па су њене потребе процењене на 36.000,00 динара месечно, према налазу вештака економске струке. Тужени је од 06.03.2018. године повремено пословно одлазио у иностранство, а након тога је основао ... у којој је радио од септембра 2018. године до децембра 2018. године, након чега му је престао радни однос. Тужени поседује стан у ... и издаје локал у ... за 600 евра месечно, а мајка са којом живи има пензију од 13.000,00 динара. Тужени издржава и малолетну ћерку рођену ... године, износом од 15.000,00 динара месечно. Утврђено је да месечне потребе туженог износе 40.000,00 динара, а на основу извештаја ... банке ... утврђено је да је тужени за период од 10.12.2018. године до 05.02.2020. године приходовао месечни износ од 79.165,00 динара, а од септембра 2020. године тај износ је 91.734,00 динара. Утврђено је да се околности на страни тужилине мајке нису промениле у односу на раније пресуђење, да и даље ради повремене и привремене послове и остварује месечну зараду од око 24.000,00 динара. Из извештаја Републичког завода за статистику, месечни износ издржавања по члану породице који утврђује министарство надлежно за породичну заштиту за 2019. годину износио је 25.036,94 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је тужбени захтев тужиле за издржавање одбијен као неоснован преко досуђеног месечног износа од 26.000,00 динара.

Правилан је закључак у нижестепеним пресудама да су испуњени услови за измену претходне одлуке о доприносу за издржавање тужиле, у смислу члана 164. Породичног закона, с обзиром да су се околности на страни тужиле промениле утолико што је постала самофинансирајући студент и повећане су њене животне потребе у односу на период када је била средњошколац. Такође су правилно примењени сви критеријуми од којих зависи висина издржавања, који се односе на могућности туженог као дужника издржавања, а узета је у обзир и минимална сума издржавања, у складу са чланом 160. Породичног закона, на основу чега је правилно

утврђена висина обавезе туженог као дужника издржавања на износ од 26.000,00 динара месечно.

Неосновано се ревизијом указује да у нижестепеним пресудама није примењена одредба члана 162. став 3. Породичног закона по којој поверилац издржавања мора имати најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ дужник издржавања. Међутим, по оцени Врховног касационог суда, могућности туженог као дужника издржавања правилно су оцењене, нарочито имајући у виду да тужени има обавезу издржавања још једног малолетног детета, као и да се околности на страни мајке тужиле нису промениле у односу на раније пресуђење, те да је и она у обавези да доприноси тужилином издржавању. Није од значаја ревизијски навод да је суд морао по службеној дужности да затражи доказ од фонда ПИО на околност висине пензије мајке туженог, јер висина њене пензије није од утицаја на утврђивање могућности туженог да доприноси издржавању тужиле. Није од значаја ни ревизијски навод да је било потребно извести доказ саслушањем сина туженог ВВ, ради утврђивања међусобних економских односа између њега и туженог, јер је обавеза туженог за издржавање сина престала због његовог пунолетства.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић